

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3164 / 16.12.2019г.

Административен съд-Варна, XXXIV състав, в закрито съдебно заседание на шестнадесети декември, през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

като разгледа **адм.д.3302/2019г.** по описа на ВАДС , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.146 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията- СОПА със седалище гр.Варна ЕИК 176143308, чрез Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение №2 от 11.11.2019г., с което на осн.чл.30 ал.4 от Правилника на Общински съвет Варна, се създава работна група за изработване на проект на Правилник за дейността на Общински съвет Варна.

В жалбата на подробни доводи е формирано твърдение за „толкова съществени и многобройни нарушения на административнопроизводствените правила, на специалния и процесуалния закон, че е недопустимо такъв акт да съществува в правния мир и поражда дори кратковременни правни последици“. Въведено е искане за отмяна на обжалваното решение, както и за спиране на изпълнението му.

Към писмо, получено по ел.поща вх.№ 18091/05.12.2019г. е приложен документ, наименован от жалбоподателя „МОЛБА-УТОЧНЕНИЕ“, в която е въвел изявление под формата на „уточнение“, че обжалва още един акт, описан по следния начин:

... „оспорваме и днешното решение от 05.12.2019г., с което Общински съвет-Варна на осн.чл.21 ал.3 от ЗМСМА прие предложения от процесната работна група Правилник за организацията у дейността на ОБС-Варна“ и удължаване на срока за обществени консултации до обичайните 30 дни, днес ОБС-Варна прие необезпокояван и предложението с рег.№ОС19000739БН от 04.12.2019г. на създадената незаконосъобразно работна група за изработване на проекта на този Правилник“.

С Определение 3101/06.12.2019г. съдът е дал възможност на жалбоподателя в седемдневен срок от връчване на съобщението: 1/да идентифицира акта, с който „разширява“ предмета на оспорване, като посочи номер и дата, както и да уточни в каква връзка е въвел искане по делото да се събере видеозапис от онлайн излъчването на заседанието на ОБС-Варна на 05.12.2019г.

С молба, приложена към ел.съобщение № 18471/13.12.2019г. жалбоподателят уточнява, че втория акт, който оспорва е Решение №3-1 от 05.12.2019г. на Общински съвет Варна, с което видно от публикувания протокол „На осн.чл.21 ал.1 т.23 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местната администрация, Общински съвет-

Варна приема Правилник за организацията и дейността на Общински съвет-Варна, съгласно приложение към настоящото решение".

Ответникът-Общински съвет гр.Варна, не е изразил становище в придружителното писмо, с което е изпратена преписката.

Като съобрази изложените в жалбата мотиви, съдът приема, че жалбата е недопустима, на следните основания:

Предмет на проверка за законосъобразност са Решение №2 от 11.11.2019г., с което на осн.чл.30 ал.4 от Правилника на Общински съвет Варна, се създава работна група за изработване на проект на Правилник за дейността на Общински съвет Варна, както и въведеното допълнително Решение №3-1 от 05.12.2019г. на Общински съвет Варна, с което на осн.чл.21 ал.1 т.23 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местната администрация, Общински съвет-Варна приема Правилник за организацията и дейността на Общински съвет-Варна, съгласно приложение към решението.

Първото от посочените две Решения на Общински съвет – Варна е с основание по чл. 21, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 33, ал. 1 от ЗМСМА и касае избор на членове на комисия, наименована група, която според закона се създава от Общинския съвет.

Според чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА общинският съвет е орган на местно самоуправление, който упражнява възложените му правомощия с Конституцията на Република България, ЗМСМА, ЗОС и други нормативни актове. В чл. 21 от ЗМСМА са посочени основни правомощия на общинския съвет, които му определят качество на административен орган с административни правомощия по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК.

Съгласно чл. 45, ал. 3 от ЗМСМА, актовете на общинския съвет могат да се обжалват пред съответния административен съд, а според ал. 5 от същата норма се допуска оспорване на актовете на общинския съвет от кмета на общината. Контролът за законосъобразност е относим към упражняване на правомощията от общинския съвет при спазване на материално – правните и процесуално – правните разпоредби и се отнася до административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК.

В конкретния случай, оспореният акт, приет от Общински съвет – Варна, не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, тъй като видно от посочената разпоредба, не съдържа упоменатите там характерни елементи, с него не се създават права или задължения, не се засягат непосредствено права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации. Актът има вътрешноведомствен характер, свързан с дейността на работна група при административния орган. Затова и оспореното решение, като волеизявление на административния орган е израз на оперативната му самостоятелност по повод осъществяваната от него дейност и не представлява индивидуален административен акт, поради което и не подлежи на съдебен контрол.

Идентични са доводите, въз основа на които съдът определя недопустимостта на жалбата срещу обжалваното второ Решение №3-1 от 05.12.2019г. на Общински съвет Варна, с което на осн.чл.21 ал.1 т.23 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местната администрация, Общински съвет-Варна приема Правилник за

организацията и дейността на Общински съвет-Варна, съгласно приложение към решението, за недопустима.

Правото на общинските съвети да издават правилници, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по - висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирано в чл. 8 от Закона за нормативните актове.

Дори и в евентуалност да се възприеме тезата, че това решение е административен акт, отново жалбата е недопустима, тъй като решението не рефлектира пряко върху правната сфера на жалбоподателя. Съдът приема, че не е на лице правен интерес от оспорване на обжалваното решение, защото правата на сдружението не са пряко и непосредствено засегнати, чрез постановяването на решението, като предпоставка за допустимостта на процесуалното право на жалба, а същевременно сдруженията с нестопанска цел не са сред лицата, посочени в закона като *ex lege* имащи право да обжалват, каквито са кметът на общината и областния управител.

Задължително конституционно условие е обжалваният акт да засяга лицето, което го атакува. "Засягането" е условие за възникване на процесуалния правен интерес от съдебно обжалване. Административният акт "засяга" по смисъла на чл. 120, ал. 2 от Конституцията граждани или юридически лица, когато нарушава или застрашава пряко и непосредствено техни права или законни интереси. Т.е. "засегнати" са онези лица, които са носители на материалноправни последици от решаването на спора, респ. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно порочния административен акт. В този смисъл неблагоприятно засягане е всяка правна последица от акта, състояща се в: прекратяване или ограничаване на съществуващи субективни права; създаване на нови или разширяване на съществуващи правни задължения, както и хипотезите на невъзможност за упражняване на субективни права, за които законът предвижда издаването на административния акт. Пряк интерес означава със самата отмяна на оспорения административен акт да бъде отстранена щета или да се предотврати настъпване на такива от изпълнението на административния акт. Той трябва да е личен, т. е. защитата да е на усвоени от жалбоподателя субективни права, свободи и законни интереси. Трябва да е и непосредствен- административният акт трябва да засяга неблагоприятно правната сфера на оспорващия като пряко отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения или създава права на трето лице, с което се уврежда оспорващия.

На гореизложените доводи съдът приема, че оспорването на Решение №2 от 11.11.2019г., с което на осн.чл.30 ал.4 от Правилника на Общински съвет- Варна, се създава работна група за изработване на проект на Правилник за дейността на Общински съвет- Варна, както и Решение №3-1 от 05.12.2019г., с което на осн.чл.21 ал.1 т.23 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местната администрация, Общински съвет-Варна приема Правилник за организацията и дейността на Общински съвет-Варна, съгласно приложение към решението е недопустимо, поради констатиране на отрицателни процесуални предпоставки.

При този правен резултат, като недопустимо се определя и искането за спиране на изпълнението на Решение №2 от 11.11.2019г.,

с което на осн.чл.30 ал.4 от Правилника на Общински съвет Варна, се създава работна група за изработване на проект на Правилник за дейността на Общински съвет Варна. След като видът на акта е вътрешноведомствен и неподлежащ на обжалване, то не може да се тълкува неговото предварително изпълнение. С такова е допустимо да се ползват само индивидуалните административни актове.

Така мотивиран, съдът :

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата, подадена от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията- СОПА със седалище гр.Варна ЕИК 176143308, чрез Юлиян Атанасов Чолаков срещу **Решение №2 от 11.11.2019г.**, с което на осн.чл.30 ал.4 от Правилника на Общински съвет Варна, се създава работна група за изработване на проект на Правилник за дейността на Общински съвет, както и срещу **Решение №3-1 от 05.12.2019г.**, с което на осн.чл.21 ал.1 т.23 и ал.3 от Закона за местно самоуправление и местната администрация, Общински съвет-Варна приема Правилник за организацията и дейността на Общински съвет-Варна.

ПРЕКРАТЯВА производството по **адм.д.№ 3302/2019г.**, по описа на Административен съд-Варна, XXXIV състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седемдневен срок от получаване на съобщението пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: